

CHARTA ORGANIZACE SPOJENÝCH NÁRODŮ

26. ČERVNA 1945

Preambule ...

KAPITOLA I. CÍLE A ZÁSADY

ČLÁNEK 1.

Cíle Organizace spojených národů jsou tyto:

1. Udržovat mezinárodní mír a bezpečnost a za tím účelem konat účinná kolektivní opatření, aby se předešlo a odstranilo ohrožení míru a byly potlačeny útočné činy nebo jiná porušení míru a aby pokojnými prostředky a ve shodě se zásadami spravedlnosti a mezinárodního práva bylo dosaženo úpravy nebo řešení těch mezinárodních sporů nebo situací, které by mohly vést k porušení míru;
2. rozvíjet mezi národy přátelské vztahy, založené na úctě k zásadě rovnoprávnosti a sebeurčení národů, a činit jiná vhodná opatření k posílení světového míru;
3. uskutečňovat mezinárodní součinnost řešením mezinárodních problémů rázu hospodářského, sociálního, kulturního nebo humanitárního a podporováním a posilováním úcty k lidským právům a základním svobodám pro všechny bez rozdílu rasy, pohlaví, jazyka nebo náboženství;
4. být střediskem, které by uvádělo v soulad úsilí národů o dosažení těchto společných cílů.

ČLÁNEK 2.

Organizace spojených národů a její členové, jdouce za cíli prohlášenými v článku 1, jsou povinni jednat podle těchto zásad:

1. Organizace je založena na zásadě svrchované rovnosti všech svých členů.
2. Všichni členové plní poctivě závazky, které převzali podle této Charty, aby si tak všichni společně zajistili práva a výhody z členství plynoucí.
3. Všichni členové řeší své mezinárodní spory pokojnými prostředky tak, aby ani mezinárodní mír a bezpečnost, ani spravedlnost nebyly ohroženy.
4. Všichni členové se vystříhají ve svých mezinárodních stycích hrozby silou nebo použitím síly jak proti územní celistvosti nebo politické nezávislosti kteréhokoli státu, tak jakýmkoli jiným způsobem neslučitelným s cíly Organizace spojených národů.

5. Všichni členové poskytnou Organizaci spojených národů veškerou pomoc při každé akci, kterou podnikne podle této Charty, a vystříhají se poskytovat pomoc kterémukoli státu, proti němuž Organizace spojených národů podniká preventivní nebo donucovací akci.
6. Organizace zajistí, aby státy, které nejsou jejími členy, jednaly podle těchto zásad, pokud to bude nutné k udržení mezinárodního míru a bezpečnosti.
7. Žádné ustanovení této Charty nedává Organizaci spojených národů právo, aby zasahovala do věcí, které podstatně patří do vnitřní pravomoci kteréhokoli státu, ani nezavazuje členy, aby takové věci podrobovali řešení podle této Charty; tato zásada však nebrání, aby se použilo donucovacích opatření podle kapitoly VII.

KAPITOLA II.

ČLENSTVÍ

ČLÁNEK 3.

Původními členy Organizace spojených národů jsou státy, které, zúčastnivše se konference Spojených národů o mezinárodní organizaci v San Franciscu nebo podepsavše předtím Deklaraci Spojených národů ze dne 1. ledna 1942, podepíší tuto Chartu a podle článku 110 ji ratifikují.

ČLÁNEK 4.

1. Za členy Organizace spojených národů mohou být přijaty všechny ostatní mírumilovné státy, které přijmou závazky obsažené v této Chartě a podle úsudku Organizace jsou způsobilé a ochotné tyto závazky plnit.
2. Přijetí každého takového státu za člena Organizace spojených národů se děje rozhodnutím Valného shromáždění na doporučení Rady bezpečnosti.

ČLÁNEK 5.

Člena Organizace spojených národů, proti kterému Rada bezpečnosti podnikne preventivní nebo donucovací akci, může Valné shromáždění zbavit na její doporučení výkonu členských práv a výsad. Výkon těchto práv a výsad může obnovit Rada bezpečnosti.

ČLÁNEK 6.

Člena Organizace spojených národů, který soustavně porušuje zásady této Charty, může Valné shromáždění na doporučení Rady bezpečnosti z Organizace vyloučit.

KAPITOLA III.

ORGÁNY

ČLÁNEK 7.

1. Jako hlavní orgány Organizace spojených národů se zřizují: Valné shromáždění, Rada bezpečnosti, Hospodářská a sociální rada, Poručenská rada, Mezinárodní soudní dvůr a Sekretariát.
2. Podle této Charty mohou být zřízeny pomocné orgány, které se ukáží nutnými.

ČLÁNEK 8.

Organizace spojených národů nezavede žádná omezení, pokud jde o stejnou právní způsobilost mužů i žen zastávat jakoukoliv funkci v jejích hlavních i pomocných orgánech.

KAPITOLA IV.

VALNÉ SHROMÁŽDĚNÍ

Složení

ČLÁNEK 9.

1. Valné shromáždění se skládá ze všech členů Organizace spojených národů.
2. Každý člen má ve Valném shromáždění nejvýše pět zástupců.

Funkce a pravomoc

ČLÁNEK 10.

Valné shromáždění může jednat o všech otázkách nebo věcech, které patří do rámce této Charty nebo se týkají pravomocí a funkcí orgánů touto Chartou stanovených, a může – s výhradou ustanovení článku 12 – členům Organizace spojených národů nebo Radě bezpečnosti anebo členům i Radě zároveň činit doporučení o všech takových otázkách nebo věcech.

ČLÁNEK 11.

1. Valné shromáždění může projednávat obecné zásady součinnosti při udržování mezinárodního míru a bezpečnosti, zahrnujíc v to zásady, jimiž se má řídit odzbrojení a úprava zbrojení, a může, pokud jde o tyto zásady, činit doporučení členům nebo Radě bezpečnosti nebo členům i Radě zároveň.
2. Valné shromáždění může jednat o veškerých otázkách týkajících se udržování mezinárodního míru a bezpečnosti, které mu předloží některý člen Organizace spojených národů nebo Rada bezpečnosti nebo podle článku 35 odstavce 2 stát, který není členem Organizace, a – s výhradou ustanovení článku 12 – může o všech takových otázkách činit doporučení státu nebo státům, jichž se věc týká, nebo Radě bezpečnosti anebo státům i Radě zároveň. Každou otázku, která vyžaduje akce, postoupí Valné shromáždění, před rozpravou nebo po ní, Radě bezpečnosti.
3. Valné shromáždění může upozorňovat Radu bezpečnosti na situace, které by mohly ohrozit mezinárodní mír a bezpečnost.
4. Pravomoc Valného shromáždění stanovené v tomto článku neomezuje obecný obsah článku 10.

ČLÁNEK 12.

1. Pokud Rada bezpečnosti vykonává v jakémkoli sporu nebo v jakékoli situaci funkce, které jí ukládá tato Charta, Valné shromáždění neučiní žádné doporučení o takovém sporu nebo situaci, ledaže o to Rada bezpečnosti požádá.
2. Generální tajemník zpraví za souhlasu Rady bezpečnosti Valné shromáždění na každém zasedání o všech věcech týkajících se udržování mezinárodního míru a bezpečnosti, kterými se Rada bezpečnosti zabývá, a podobně ihned zpraví Valné shromáždění nebo, jestliže nezasedá, členy Organizace spojených národů, jakmile se Rada bezpečnosti přestane takovou věcí zabývat.

ČLÁNEK 13.

1. Valné shromáždění dává podnět ke studiu a činí doporučení, jejichž cílem je:
  - a) podporovat mezinárodní součinnost na poli politickém a posilovat postupný rozvoj mezinárodního práva a jeho kodifikaci;
  - b) podporovat mezinárodní součinnost na poli hospodářském, sociálním, kulturním, výchovném a zdravotnickém a usnadňovat uskutečňování lidských práv a základních svobod pro všechny, bez rozdílu rasy, pohlaví, jazyka nebo náboženství.
2. Ostatní úkoly, funkce a pravomoc Valného shromáždění ve věcech zmíněných v odstavci 1b stanoví kapitoly IX a X.

ČLÁNEK 14.

S výhradou ustanovení článku 12 může Valné shromáždění doporučovat opatření pro pokojnou úpravu každé situace jakéhokoli původu, má-li za to, že by mohla poškodit obecné blaho nebo přátelské vztahy mezi národy, zahrnujíc v to situace vzniklé tím, že byla porušena ustanovení této Charty, která určují cíle a zásady Organizace spojených národů.

ČLÁNEK 15.

1. Valné shromáždění dostává od Rady bezpečnosti výroční i zvláštní zprávy a projednává je; tyto zprávy obsahují hlášení o opatřeních, na kterých se Rada bezpečnosti usnesla nebo které učinila, aby byl udržen mezinárodní mír a bezpečnost.
2. Valné shromáždění dostává zprávy od jiných orgánů Organizace spojených národů a projednává je.

ČLÁNEK 16.

V mezinárodní poručenské soustavě vykonává Valné shromáždění ty funkce, které mu ukládají kapitoly XII a XIII, zahrnujíc v to schvalování poručenských úmluv pro oblasti, které nejsou označeny jako strategicky důležité.

ČLÁNEK 17.

1. Valné shromáždění projednává a schvaluje rozpočet Organizace.
2. Náklady Organizace nesou členové podle rozvrhu, jak jej určí Valné shromáždění.
3. Valné shromáždění projednává a schvaluje všechny finanční a rozpočtové dohody s odbornými organizacemi zmíněnými v článku 57 a zkoumá správní rozpočty takových odborných organizací tak, aby jim mohla dávat doporučení.

Hlasování

ČLÁNEK 18.

1. Každý člen Valného shromáždění má jeden hlas.
2. O důležitých otázkách rozhoduje Valné shromáždění dvoutřetinovou většinou členů přítomných a hlasujících. K těmto otázkám patří: doporučení týkající se udržování mezinárodního míru a bezpečnosti, volba nestálých členů Rady bezpečnosti, volba členů Hospodářské a sociální rady, volby členů Poručenské rady podle odstavce 1c článku 86, přijímání nových členů do Organizace spojených národů, stavení členských práv a výsad, vylučování členů, otázky týkající se působení poručenské soustavy a otázky rozpočtové.

3. Rozhodnutí o jiných otázkách, zahrnujíc v to určování dalších druhů otázek, o nichž má být rozhodováno dvoutřetinovou většinou, činí se většinou členů přítomných a hlasujících.

ČLÁNEK 19.

Člen Organizace spojených národů, který je v prodlení s placením svých příspěvků Organizaci, nemá právo hlasovat ve Valném shromáždění, jestliže se částka jeho nedoplatků rovná částce příspěvků, k nimž je povinen za předcházející dvě plná léta, anebo je-li vyšší. Valné shromáždění může přesto dovolit takovému členu, aby hlasoval, je-li přesvědčeno, že neplacení je způsobeno okolnostmi, které nejsou v moci tohoto člena.

Řízení

ČLÁNEK 20.

Valné shromáždění se schází k pravidelným zasedáním ročním, a kdykoli toho poměry vyžadují, k zasedáním zvláštním. Zvláštní zasedání svolává generální tajemník na žádost Rady bezpečnosti nebo většiny členů Organizace spojených národů.

ČLÁNEK 21.

Valné shromáždění se usnází na svém jednacím řádu. Pro každé zasedání volí si předsedu.

ČLÁNEK 22.

Valné shromáždění může zřídit pomocné orgány, které považuje za nutné k výkonu svých funkcí.

KAPITOLA V. RADA BEZPEČNOSTI

Složení

ČLÁNEK 23.

1. Rada bezpečnosti se skládá z patnácti členů Organizace spojených národů. Čínská republika, Francie, Svaz sovětských socialistických republik, Spojené království Velké Británie a Severního Irsku a Spojené státy americké jsou stálými členy Rady bezpečnosti. Valné shromáždění volí deset dalších členů Organizace jako nestálé členy Rady bezpečnosti, majíc náležitý zřetel především na to, jak členové Organizace přispívají k zachování mezinárodního míru a bezpečnosti, a k ostatním cílům Organizace, jakož i na spravedlivé rozdělení po stránce zeměpisné.
2. Nestálí členové Rady bezpečnosti se volí na dva roky. Při první volbě nestálých členů Rady bezpečnosti po jejím rozšíření z jedenácti na patnáct členů dva ze čtyř doplňujících členů se volí na 1 rok. Členové, jejichž funkční období uplynulo, nemohou být ihned voleni znovu.
3. Každý člen Rady bezpečnosti má v Radě jednoho zástupce.

Funkce a pravomoc

ČLÁNEK 24.

1. Aby byla zajištěna rychlá a účinná akce Organizace spojených národů, svěřují její členové Radě bezpečnosti základní odpovědnost za udržování mezinárodního míru a bezpečnosti a jsou zajedno v tom, že Rada bezpečnosti, vykonávajíc své úkoly, jež vyplývají z této odpovědnosti, jedná jejich jménem.
2. Vykonávajíc tyto úkoly, postupuje Rada bezpečnosti podle cílů a zásad Organizace spojených národů. Zvláštní pravomoc, která se dává Radě bezpečnosti, aby mohla plnit tyto úkoly, stanoví kapitoly VI, VII, VIII a IX.
3. Rada bezpečnosti předkládá Valnému shromáždění k projednání výroční zprávu a podle potřeby i zprávy zvláštní.

ČLÁNEK 25.

Členové Organizace spojených národů se shodují v tom, že přijmou a provedou rozhodnutí Rad bezpečnosti v souladu s touto Chartou.

ČLÁNEK 26.

Aby bylo usnadněno nastolení a udržování mezinárodního míru a bezpečnosti za nejmenšího oděrpávání lidských a hospodářských zdrojů světa na zbrojení, ukládá se Radě bezpečnosti, aby za pomoci Vojenského štábního výboru, zmíněného v článku 47, vypracovala plány na zavedení systému úpravy zbrojení a předložila je členům Organizace spojených národů.

Hlasování

ČLÁNEK 27.

1. Každý člen Rady bezpečnosti má jeden hlas.
2. O procedurálních otázkách rozhoduje Rada bezpečnosti kladnými hlasy devíti členů.
3. O všech ostatních věcech rozhoduje Rada bezpečnosti kladnými hlasy devíti členů včetně hlasů všech stálých členů, rozumí se však, že se při rozhodování podle kapitoly VI a podle odstavce 3 článku 52 strana ve sporu zdrží hlasování.

Řízení

ČLÁNEK 28.

1. Rada bezpečnosti je organizována tak, aby mohla vykonávat své funkce nepřetržitě. K tomu cílí je každý člen Rady bezpečnosti v sídle Organizace stále zastoupen.
2. Rada bezpečnosti koná periodické schůze, na kterých každý její člen může, jestliže si to přeje, být zastoupen členem vlády nebo jiným zástupcem zvláště určeným.
3. Rada bezpečnosti může konat schůze nejen v sídle Organizace, ale též v kterémkoliv jiném místě, jež po jejím soudu nejvíce usnadní její činnost.

ČLÁNEK 29.

Rada bezpečnosti může zřídit pomocné orgány, které považuje za nutné k výkonu svých funkcí.

ČLÁNEK 30.

Rada bezpečnosti se usnází na svém jednacím řádu, v němž stanoví také způsob volby předsedy.

ČLÁNEK 31.

Každý člen Organizace spojených národů, který není členem Rady bezpečnosti, může se bez práva hlasu účastnit rozpravy o kterékoli otázce vznesené na Radu bezpečnosti, kdykoli Rada bezpečnosti uzná, že zájmy tohoto člena jsou zvláště dotčeny.

ČLÁNEK 32.

Je-li stranou ve sporu, jež projednává Rada bezpečnosti, člen který není členem Rady, nebo stát, který není členem Organizace, bude pozván, aby se bez práva hlasu účastnil rozpravy o sporu. Pro účast státu, který není členem Organizace spojených národů, stanoví Rada bezpečnosti podmínky, jaké uzná za správné.

KAPITOLA VI.

POKOJNÉ ŘEŠENÍ SPORŮ

ČLÁNEK 33.

1. Strany v každém sporu, jehož trvání by mohlo ohrozit udržení mezinárodního míru a bezpečnosti, budou nejprve usilovat o jeho řešení vyjednáváním, šetřením, zprostředkováním, řízením smířcím, rozhodcím nebo soudním, použitím oblastních orgánů nebo ujednání nebo jinými pokojnými prostředky podle vlastní volby.
2. Rada bezpečnosti, zná-li to za nutné, požádá strany, aby řešily svůj spor takovými prostředky.

ČLÁNEK 34.

Rada bezpečnosti může konat šetření o každém sporu nebo každé situaci, která by mohla vést k mezinárodním třenicím nebo vyvolat spor, aby určila, zda trvání sporu nebo situace by mohlo ohrozit udržení mezinárodního míru a bezpečnosti.

ČLÁNEK 35.

1. Každý člen Organizace spojených národů může upozornit Radu bezpečnosti nebo Valné shromáždění na každý spor nebo každou situaci povahy zmíněné v článku 34.
2. Stát, který není členem Organizace spojených národů, může upozornit Radu bezpečnosti nebo Valné shromáždění na každý spor, v němž je stranou, přijme-li napřed pro tento spor závazky pokojného řešení stanovené touto Chartou.
3. Jednání Valného shromáždění ve věcech, na které bylo upozorněno podle tohoto článku, řídí se ustanoveními článků 11 a 12.

ČLÁNEK 36.

1. Rada bezpečnosti může v každém období sporu povahy zmíněné v článku 33 nebo situace obdobné povahy doporučit vhodné řízení nebo způsoby postupu při úpravě.
2. Rada bezpečnosti přihlíží ke každému řízení pro řešení sporu, které strany již přijaly.
3. Činíc doporučení podle tohoto článku, Rada bezpečnosti přihlíží rovněž k tomu, že spory právní povahy by strany měly zpravidla vznášet na Mezinárodní soudní dvůr podle ustanovení jeho statutu.

ČLÁNEK 37.

1. Nepodaří-li se stranám urovnat spor povahy zmíněné v článku 33 prostředky v něm uvedenými, vznesou jej na Radu bezpečnosti.
2. Má-li Rada bezpečnosti za to, že trvání tohoto sporu by mohlo vskutku ohrozit udržení mezinárodního míru a bezpečnosti, rozhodne, zda bude jednat podle článku 36, anebo doporučí takové podmínky úpravy, jaké považuje za přiměřené.

ČLÁNEK 38.

Aniž jsou tím dotčena ustanovení článku 33 a 37, Rada bezpečnosti může, žádají-li to všechny strany ve sporu, činit jim doporučení pro pokojné řešení sporu.

KAPITOLA VII.

AKCE PŘI OHROŽENÍ MÍRU, PORUŠENÍ MÍRU A ČINECH ÚTOČNÝCH

ČLÁNEK 39.

Rada bezpečnosti určí, zda došlo k ohrožení míru, porušení míru nebo útočnému činu, a doporučí nebo rozhodne, jaká opatření budou učiněna podle článku 41 a 42, aby byl udržen nebo obnoven mezinárodní mír a bezpečnost.

ČLÁNEK 40.

Aby předešla zhoršení situace, Rada bezpečnosti může, dříve než učiní doporučení nebo rozhodne o opatřeních stanovených v článku 39, vyzvat strany, o které jde, aby splnily takové zatímní opatření, jež považuje za nutné nebo žádoucí. Taková zatímní opatření nejsou na újmu práv, nároků nebo postavení stran, o které jde. Jestliže taková zatímní opatření nebudou splněna, Rada bezpečnosti k tomu náležitě přihlédne.

ČLÁNEK 41.

Rada bezpečnosti může rozhodnout, jakých opatření nezahrnujících užití ozbrojené síly má být použito, aby jejím rozhodnutím bylo dodáno účinnosti, a může vyzvat členy Organizace spojených národů, aby taková opatření provedli. Tato opatření mohou zahrnovat úplné nebo částečné přerušování hospodářských styků, spojů železničních, námořních, leteckých, poštovních, telegrafních, rádiových a jiných, jakož i přerušování styků diplomatických.

ČLÁNEK 42.

Má-li Rada bezpečnosti za to, že by opatření podle článku 41 nedostačovala anebo že se ukázala nedostatečnými, může podniknout takové akce leteckými, námořními nebo pozemními silami, jaké považuje za nutné k udržení nebo obnovení mezinárodního míru a bezpečnosti. Takové akce mohou zahrnovat demonstrace, blokádu a jiné operace leteckými, námořními nebo pozemními silami členů Organizace spojených národů.

ČLÁNEK 43.

1. Aby přispěli k udržení mezinárodního míru a bezpečnosti, všichni členové Organizace spojených národů se zavazují, že Radě bezpečnosti na její výzvu a podle zvláštní dohody nebo dohod dají k dispozici ozbrojené síly, pomoc a služby nutné k udržení mezinárodního míru a bezpečnosti, čítajíc v to právo průchodu.
2. Taková dohoda nebo dohody určí počty a druhy sil, stupeň jejich pohotovosti a všeobecné rozmístění i ráz služeb a pomoci, jež mají být poskytnuty.
3. O této dohodě nebo dohodách bude jednáno co nejdříve na podnět Rady bezpečnosti. Uzavře je Rada bezpečnosti se členy nebo skupinami členů Organizace a budou podléhat ratifikaci signatárních států podle jejich ústavních předpisů.

ČLÁNEK 44.

Rozhodne-li se Rada bezpečnosti použít síly, pak dříve než vyzve člena v Radě zastoupeného, aby poskytl ozbrojené jednotky k splnění závazků převzatých podle článku 43, pozve ho, jestliže si to člen přeje, aby se účastnil rozhodování Rady bezpečnosti o použití kontingentů ozbrojených sil tohoto člena.

ČLÁNEK 45.

Aby Organizace spojených národů mohla provádět naléhavá vojenská opatření, budou členové udržovat okamžitě použitelné národní letecké kontingenty pro sdruženou mezinárodní akci donucovací. Jejich sílu, stupeň pohotovosti a plány pro jejich sdruženou akci určí Rada bezpečnosti za pomoci Vojenského štábního výboru v mezích stanovených zvláštní dohodou nebo dohodami zmíněnými v článku 43.

ČLÁNEK 46.

Plány na použití ozbrojených sil vypracuje Rada bezpečnosti za pomoci Vojenského štábního výboru.

ČLÁNEK 47.

1. Zřizuje se Vojenský štábní výbor, aby radil a pomáhal Radě bezpečnosti ve všech otázkách týkajících se vojenských potřeb Rady bezpečnosti při udržování mezinárodního míru a bezpečnosti, při použití sil jí poskytnutých a jejich velení, úpravě zbrojení a případném odzbrojení.
2. Vojenský štábní výbor se skládá z náčelníků štábů stálých členů Rady bezpečnosti nebo jejich zástupců. Jestliže účinné provádění úkolů vyžaduje, aby se jeho práci zúčastnil některý člen Organizace spojených národů v něm trvale nezastoupený, vyzve jej výbor k účasti.
3. Vojenský štábní výbor odpovídá pod pravomocí Rady bezpečnosti za strategické řízení všech ozbrojených sil Radě bezpečnosti poskytnutých. Otázky, které se týkají velení těmto silám, budou upraveny později.
4. Vojenský štábní výbor může se zmocněním Rady bezpečnosti a po poradě s příslušnými oblastními orgány zřídit oblastní podvýbory.

ČLÁNEK 48.

1. Akce nutné k provedení rozhodnutí Rady bezpečnosti pro udržení mezinárodního míru a bezpečnosti podnikají všichni nebo někteří členové Organizace spojených národů, jak Rada bezpečnosti určí.
2. Taková rozhodnutí provádějí členové Organizace spojených národů přímo i svou akcí v příslušných mezinárodních organizacích, jichž jsou členy.

ČLÁNEK 49.

Členové Organizace spojených národů se spojí, aby si poskytli vzájemnou pomoc při provádění opatření, o nichž rozhodla Rada bezpečnosti.

ČLÁNEK 50.

Jestliže Rada bezpečnosti podniká preventivní nebo donucovací opatření proti některému státu, pak kterýkoli jiný stát, ať člen či nečlen Organizace spojených národů, jemuž vzejdou z provádění těchto opatření zvláštní hospodářské problémy, má právo poradit se s Radou bezpečnosti o řešení těchto problémů.

ČLÁNEK 51.

Žádné ustanovení této Charty neomezuje, v případě ozbrojeného útoku na některého člana Organizace spojených národů, přirozené právo na individuální nebo kolektivní sebeobranu, dokud Rada bezpečnosti neučiní opatření k udržení mezinárodního míru a bezpečnosti. Opatření učiněná členy při výkonu tohoto práva sebeobranu oznámí se ihned Radě bezpečnosti; nedotýkají se nikterak pravomoci a odpovědnosti Rady bezpečnosti, pokud jde o to, aby kdykoli podle této Charty podnikla takovou akci, jakou považuje za nutnou k udržení nebo obnovení mezinárodního míru a bezpečnosti.

KAPITOLA VIII.

OBLASTNÍ DOHODY

ČLÁNEK 52.

1. Žádné ustanovení této Charty nebrání existenci oblastních dohod nebo orgánů pro řešení takových otázek, týkajících se udržení mezinárodního míru a bezpečnosti, které jsou vhodné pro oblastní akci, jestliže takové dohody nebo orgány a jejich činnost lze sloučit s cíly a zásadami Organizace spojených národů.
2. Členové Organizace spojených národů, kteří vstoupí v takové dohody nebo ustaví takové orgány, vynaloží veškeré úsilí, aby dříve než předloží místní spory Radě bezpečnosti, dosáhli jejich pokojného řešení použitím těchto oblastních dohod nebo orgánů.
3. Rada bezpečnosti povzbuzuje rozvoj pokojného řešení místních sporů použitím takových oblastních dohod nebo orgánů buď na podnět států, jichž se to týká, nebo z popudu Rady bezpečnosti samé.
4. Tento článek se nijak nedotýká použití článku 34 a 35.

ČLÁNEK 53.

1. Kde je to vhodné, použije Rada bezpečnosti takových oblastních dohod nebo orgánů pro donucovací akci pod svým vedením. Avšak žádná donucovací akce nebude podniknuta podle oblastních dohod nebo oblastními orgány bez zmocnění Rady bezpečnosti, ledaže jde o opatření proti některému nepřátelskému státu, blíže určenému v odstavci 2 tohoto článku, tak jak jsou předvídána podle článku 107 nebo v oblastních dohodách směřujících proti obnovení útočné politiky takového státu, dokud Organizace nebude na žádost příslušných vlád pověřena úkolem zabránit dalšímu útoku takového státu.
2. Výraz „nepřátelský stát“, kterého je použito v odstavci 1 tohoto článku, vztahuje se na každý stát, který byl za druhé světové války nepřítelem kteréhokoli signatáře této Charty.

ČLÁNEK 54.

Rada bezpečnosti bude vždy plně zpravována o každé činnosti pro udržení mezinárodního míru a bezpečnosti, které se podniká nebo zamýšlí podle oblastních dohod nebo oblastními orgány.

KAPITOLA IX.

MEZINÁRODNÍ HOSPODÁŘSKÁ A SOCIÁLNÍ SOUČINNOST

ČLÁNEK 55.

Aby se vytvořily poměry stability a blahobytu, jež jsou nutné pro pokojné a přátelské styky mezi národy, založené na účtě k zásadě rovnoprávnosti a sebeurčení národů, Organizace spojených národů bude podporovat:

- a) zvyšování životní úrovně, plnou zaměstnanost a vytváření podmínek pro hospodářský pokrok a rozvoj;
- b) řešení mezinárodních hospodářských, sociálních, zdravotnických a příbuzných problémů, jakož i mezinárodní součinnost v oblasti kultury a výchovy;
- c) obecnou úctu k lidským právům a základním svobodám pro všechny bez rozdílu rasy, pohlaví, jazyka nebo náboženství a jejich zachovávání.

ČLÁNEK 56.

Všichni členové se zavazují, že budou společně i jednotlivě jednat v součinnosti s Organizací, aby bylo dosaženo cílů stanovených v článku 55.

ČLÁNEK 57.

1. Různé odborné organizace, které byly zřízeny mezivládními dohodami, a mají na základě svých ústav rozsáhlé mezinárodní úkoly v oboru hospodářském, kulturním, sociálním, výchovném, zdravotnickém a v oborech příbuzných, budou přidruženy k Organizaci podle ustanovení článku 63.
2. Organizace, jež budou takto přidruženy k Organizaci spojených národů, označují se dále jako „odborné organizace“.

ČLÁNEK 58.

Organizace činí doporučení pro koordinaci programů a činnosti odborných organizací.

ČLÁNEK 59.

Organizace dává, je-li to vhodné, popud k jednání mezi zúčastněnými státy o vytvoření jakýchkoli nových odborných organizací nutných k dosažení cílů stanovených v článku 55.

ČLÁNEK 60.

Odpovědnost za plnění funkcí Organizace stanovených v této kapitole nese Valné shromáždění a pod jeho vedením Hospodářská a sociální rada, která pro tento účel má pravomoc určenou v kapitole X.

KAPITOLA X.

HOSPODÁŘSKÁ A SOCIÁLNÍ RADA

Složení

ČLÁNEK 61.

1. Hospodářská a sociální rada se skládá z padesáti čtyř členů Organizace spojených národů volených Valným shromážděním.
2. S výhradou ustanovení odst. 3 volí se každý rok osmnáct členů Hospodářské a sociální rady na dobu tří let. Vystupujícího člena lze ihned zvolit znovu.
3. Při první volbě po rozšíření počtu členů Hospodářské a sociální rady z dvaceti sedmi na padesát čtyři volí se osmnáct doplňujících členů kromě těchto, kteří vyměňují šest členů, jimž uplynulo funkční období na konci daného roku. Funkční období šesti z osmnácti doplňujících členů uplyne koncem prvního roku a dalších šesti koncem druhého roku podle úpravy učiněné Valným shromážděním.

4. Každý člen Hospodářské a sociální rady má v Radě jednoho zástupce.

Funkce a pravomoc

ČLÁNEK 62.

1. Hospodářská a sociální rada může vypracovávat studie a zprávy o mezinárodních otázkách hospodářských, sociálních, kulturních, výchovných, zdravotnických a o věcech příbuzných nebo dávat k nim popud a činit ve všech těchto věcech doporučení Valnému shromáždění, členům Organizace spojených národů a příslušným odborným organizacím.
2. Může činit doporučení, jejichž cílem je podporovat úctu k lidským právům a základním svobodám pro všechny a jejich zachování.
3. Může připravovat a Valnému shromáždění předkládat návrhy umluv ve věcech, které jsou v její působnosti.
4. Může podle pravidel stanovených Organizací spojených národů svolávat mezinárodní konference o věcech, které jsou v její působnosti.

ČLÁNEK 63.

1. Hospodářská a sociální rada může s kteroukoli z organizací zmíněných v článku 57 uzavírat dohody, které stanoví podmínky, za nichž tato organizace bude přidružena k Organizaci spojených národů. Takové dohody podléhají schválení Valného shromáždění.
2. Může koordinovat činnost odborných organizací tím, že se s nimi radí a činí jim doporučení a že činí doporučení Valného shromáždění a členům Organizace spojených národů.

ČLÁNEK 64.

1. Hospodářská a sociální rada může učinit vhodná opatření, aby dostávala pravidelné zprávy od odborných organizací. Může se dohodnout s členy Organizace spojených národů a s odbornými organizacemi, aby dostávala zprávy o tom, co podnikli k provedení jejich vlastních doporučení a doporučení Valného shromáždění.
2. Může Valnému shromáždění podávat své připomínky k těmto zprávám.

ČLÁNEK 65.

Hospodářská a sociální rada může poskytovat informace Radě bezpečnosti a na její žádost bude jí nápomocna.

ČLÁNEK 66.

1. Hospodářská a sociální rada vykonává funkce, které patří do její působnosti při provádění doporučení Valného shromáždění.
2. Za souhlasu Valného shromáždění může konat služby, o které požádají členové Organizace spojených národů nebo odborné organizace.
3. Provádí jiné funkce, které jsou stanoveny jinde v této Chartě nebo které jí určí Valné shromáždění.

Hlasování

ČLÁNEK 67.

1. Každý člen Hospodářské a sociální rady má jeden hlas.
2. Hospodářská a sociální rada rozhoduje většinou členů přítomných a hlasujících.

Řízení

ČLÁNEK 68.

Hospodářská a sociální rada zřizuje komise v oboru hospodářském a sociálním a pro podporování lidských práv, i jiné komise, potřebné k výkonu svých funkcí.

ČLÁNEK 69.

Jde-li o věc, na které má zvláštní zájem některý člen Organizace, Hospodářská a sociální rada jej vyzve, aby se bez práva hlasu účastnil jejího jednání v této věci.

ČLÁNEK 70.

Hospodářská a sociální rada může učinit opatření, aby se zástupce odborných organizací bez práva hlasu účastnili jednání Rady, jakož i jednání komisí jí zřízených a aby se její vlastní zástupci účastnili jednání odborných organizací.

ČLÁNEK 71.

Hospodářská a sociální rada může učinit vhodná opatření pro poradní styk s nevládními organizacemi, které se zabývají věcmi patřícími do její působnosti. Taková opatření může dohodnout i s mezinárodními organizacemi, a kde je to vhodné, i s organizacemi vnitrostátními po poradě s členem Organizace spojených národů, o kterého jde.

ČLÁNEK 72.

1. Hospodářská a sociální rada se usnází na svém jednacím řádu, v němž také stanoví způsob volby svého předsedy.
2. Hospodářská a sociální rada se schází podle potřeby, a to podle svého jednacího řádu, který obsahuje též ustanovení o svolávání schůzí na žádost většiny jejích členů.

KAPITOLA XI.

DEKLARACE O NESAMOSPRÁVNÝCH ÚZEMÍCH

ČLÁNEK 73.

Členové Organizace spojených národů, kteří mají nebo přejímají odpovědnost za správu území, jejichž lid ještě nedosáhl v plné míře samosprávy, uznávají zásadu, že zájmy obyvatel těchto zemí jsou nejpřednější, a přijímají za svou svatou povinnost závazek, že budou v rámci soustavy mezinárodního míru a bezpečnosti, zřízené touto Chartou, co nejvíce podporovat jejich blahobyt a že za tím účelem:

- a) zajistí, náležitě dbající kultury lidu, o nějž jde, jeho politické, hospodářské, sociální a výchovné povznesení, spravedlivé zacházení s ním a jeho ochranu před zneužíváním;
- b) budou rozvíjet samosprávu, náležitě přihlížet k politickým tužbám lidu a pomáhat mu v postupném rozvíjení jeho svobodných politických institucí, a to podle zvláštních poměrů každého území a jeho lidu i jejich různých stupňů rozvoje;
- c) budou posilovat mezinárodní mír a bezpečnost;
- d) budou podporovat účinná opatření pro rozvoj, podněcovat výzkum spolupracovat vzájemně, a kdy a kde to bude vhodné, též s odbornými a mezinárodními orgány, aby byly účinně uskutečňovány sociální, hospodářské a vědecké cíle v tomto článku stanovené;
- e) budou pravidelně zasílat generálnímu tajemníkovi pro informaci – s výhradou omezení, jichž by si vyžádala bezpečnost a zřetele ústavní – statistické a jiné informace odborného rázu o hospodářských, sociálních a výchovných poměrech území, za které odpovídají, kromě území, o nichž platí kapitoly XII a XIII.

ČLÁNEK 74.

Členové Organizace spojených národů se rovněž shodují v tom, že jejich politika, pokud jde o území, pro něž platí tato kapitola, stejně jako pokud jde o jejich vlastní území, musí být založena na obecné zásadě dobrého sousedství a náležitě přihlížet k zájmům a prospěchu ostatního světa ve věcech sociálních, hospodářských a obchodních.

KAPITOLA XII.

MEZINÁRODNÍ PORUČENSKÁ SOUSTAVA

ČLÁNEK 75.

Organizace spojených národů zřídí pod svým vedením mezinárodní poručenskou soustavu pro správu a kontrolu území, která této soustavě budou podřízena jednotlivými pozdějšími dohodami. Tato území se dále označují jako „poručenská území“.

ČLÁNEK 76.

Základní úkoly poručenské soustavy ve shodě s cíly Organizace spojených národů, vyhlášenými v článku 1 této Charty, jsou:

- a) posilovat mezinárodní mír a bezpečnost;
- b) podporovat politický, hospodářský a sociální pokrok obyvatel poručenských území, rozvoj jejich vzdělání a jejich postupný vývoj k samosprávě nebo nezávislosti, s přihlédnutím, k zvláštním okolnostem každého území a jeho lidu a svobodně vysloveným tužbám tohoto lidu a k ustanovením jednotlivých poručenských dohod;
- c) posilovat úctu k lidským právům a základním svobodám pro všechny, bez rozdílu rasy, pohlaví, jazyka nebo náboženství, a posilovat vědomí vzájemné závislosti národů světa;
- d) zajistit všem členům Organizace spojených národů a jejich příslušníkům rovné nakládání v oboru sociálním, hospodářském a obchodním, jakož i rovné nakládání s jejich příslušníky při výkonu spravedlnosti, aniž by tím bylo dotčeno uskutečňování úkolů již uvedených, a s výhradou ustanovení článku 80.

ČLÁNEK 77.

1. Poručenská soustava se vztahuje na území, která patří do těchto kategorií a budou jí podřízena poručenskými dohodami:
  - a) území, která jsou nyní pod mandátem;
  - b) území, která by byla odloučena od nepřátelských států v důsledku druhé světové války;
  - c) území, která budou dobrovolně podřízena této soustavě státy odpovědnými za jejich správu.
2. Pozdější dohoda stanoví, která území uvedených kategorií budou podřízena poručenské soustavě a za jakých podmínek.

ČLÁNEK 78.

Poručenská soustava se nevztahuje na území, která se stanou členy Organizace spojených národů, poněvadž vztahy mezi členy jsou založeny na účtě k zásadě svrchované rovnosti.

ČLÁNEK 79.

O poručenských podmínkách pro každé území, které má být podřízeno poručenské soustavě, jakož i o veškerých úpravách a změnách, dohodnou se státy přímo zúčastněné, včetně mocností mandátní, jde-li o území pod mandátem některého člana Organizace spojených národů. Schvalovány budou podle článku 83 a 85.

ČLÁNEK 80.

1. S výhradou toho, co bude ujednáno v jednotlivých poručenských dohodách, uzavřených podle článků 77, 79 a 81 a podřizujících každé takové území poručenské soustavě, a dokud takové dohody nebudou uzavřeny, žádné ustanovení v této kapitole nebude přímo ani nepřímo vykládáno tak, že nějak pozměňuje jakákoli práva některého státu nebo lidu nebo ustanovení platných mezinárodních smluv, jejichž stranami jsou členové Organizace spojených národů.
2. Odstavec 1 tohoto článku nebude vykládán tak, jako by skýtal důvody k prodlení nebo odkladu jednání o dohodách nebo sjednání dohod, jimiž se mandátní nebo jiná území podřizují poručenské soustavě podle článku 77.

ČLÁNEK 81.

Poručenská dohoda bude vždy obsahovat podmínky, za kterých bude poručenské území spravováno, a určí moc, která bude vykonávat správu poručenského území. Takovou mocí, dále nazývanou „mandátní moc“, může být jeden nebo několik států nebo Organizace spojených národů.

ČLÁNEK 82.

V poručenské dohodě může být určena jedna nebo více strategických oblastí, které mohou zahrnovat část nebo celek poručenského území, pro něž dohoda platí, bez újmy zvláštní dohody nebo zvláštních dohod podle článku 453.

ČLÁNEK 83.

1. Všechny funkce Organizace spojených národů ve strategických oblastech, včetně schvalování ustanovení poručenských dohod i jejich úprav nebo změn, vykonává Rada bezpečnosti.
2. Základní úkoly stanovené v článku 76 platí pro lid každé strategické oblasti.
3. S výhradou ustanovení poručenských dohod, a aniž by byly dotčeny zřetele bezpečností, použije Rada bezpečnosti v strategických oblastech pomoci Poručenské rady při výkonu těch funkcí Organizace spojených národů, které vyplývají z poručenské soustavy a týkají se věcí politických, hospodářských, sociálních a výchovných.

ČLÁNEK 84.

Spravující moc je povinna zajistit, aby poručenské území přispívalo k udržování mezinárodního míru a bezpečnosti. Za tím účelem může spravující moc použít dobrovolných sil, prostředků a pomoci poručenského území při plnění závazků, které v této věci převzala vůči Radě bezpečnosti, jakož i pro místní obranu a udržování práva a pořádku v poručenském území.

ČLÁNEK 85.

1. Funkce Organizace spojených národů ve věci poručenských dohod pro všechny oblasti neoznačené jako strategické, včetně schvalování ustanovení poručenských dohod a jejich úprav nebo změn, vykonává Valné shromáždění.
2. Poručenská rada, jednajíc pod vedením Valného shromáždění, bude Valnému shromáždění pomáhat při vykonávání těchto funkcí.

KAPITOLA XIII.

PORUČENSKÁ RADA

Složení

ČLÁNEK 86.

1. Poručenská rada se skládá z těchto členů Organizace spojených národů:
  - a) z členů spravujících poručenské území;
  - b) z členů vyjmenovaných v článku 23, kteří nespravují poručenská území;
  - c) z tolika jiných členů zvolených na dobu tří let Valným shromážděním, kolik je třeba, aby bylo zajištěno, že celkový počet členů Poručenské rady bude rovným dílem rozdělen mezi ty členy Organizace spojených národů, kteří poručenská území spravují, a ty, kteří taková území nespravují.
2. Každý člen Poručenské rady určí osobu zvláště kvalifikovanou jako svého zástupce v Radě.

Funkce a pravomoc

ČLÁNEK 87.

Vykonávající své funkce, Valné shromáždění a pod jeho vedením Poručenská rada mohou:

- a) projednávat zprávy předložené spravující mocí;
- b) přijímat petice a zkoumat je v poradním styku se spravující mocí;
- c) zařizovat pravidelně návštěvy v příslušných poručenských územích ve lhůtách dohodnutých se spravující mocí;
- d) provádět tyto i jiné úkony podle ustanovení poručenských dohod.

ČLÁNEK 88.

Poručenská rada vypracuje dotazník o politickém, hospodářském sociálním a výchovném pokroku obyvatel každého poručenského území a spravující moc každého poručenského území, které patří do působnosti Valného shromáždění, podává mu na základě tohoto dotazníku každoročně zprávu.

Hlasování

ČLÁNEK 89.

1. Každý člen Poručenské rady má jeden hlas.
2. Poručenská rada rozhoduje většinou členů přítomných a hlasujících.

Řízení

ČLÁNEK 90.

1. Poručenská rada se usnází na svém jednacím řádu, v němž také stanoví způsob volby svého předsedy.
2. Poručenská rada se schází podle potřeby, a to podle svého jednacího řádu, který obsahuje též ustanovení o svolávání schůzí na žádost většiny jejích členů.

ČLÁNEK 91.

Poručenská rada použije, je-li to vhodné, pomoci Hospodářské a sociální rady a odborných organizací ve věcech, které se jich týkají.

KAPITOLA XIV. MEZINÁRODNÍ SOUDNÍ DVŮR

ČLÁNEK 92.

Mezinárodní soudní dvůr je hlavním soudním orgánem Organizace spojených národů. Působí podle připojeného statutu, který je založen na statutu Stálého dvora mezinárodní spravedlnosti a je nedílnou částí této Charty.

ČLÁNEK 93.

1. Všichni členové Organizace spojených národů jsou ipso facto účastníky statutu Mezinárodního soudního dvora.
2. Stát, který není členem Organizace, může se stát účastníkem statutu Mezinárodního soudního dvora za podmínek, které v každém případě určí Valné shromáždění na doporučení Rady bezpečnosti.

ČLÁNEK 94.

1. Každý člen Organizace se zavazuje, že se podrobí rozhodnutí Mezinárodního soudního dvora v každém sporu, v kterém je stranou.
2. Jestliže strana v některém sporu nesplní své závazky z rozsudku vyneseného Mezinárodním soudním dvorem, může se druhá strana obrátit na Radu bezpečnosti, jež, považuje-li to za nutné, může činit doporučení nebo rozhodnout, jaká opatření mají být učiněna, aby rozsudek byl vykonán.

ČLÁNEK 95.

Žádné ustanovení této Charty nebrání členům Organizace spojených národů, aby nespěchovali řešení svých sporů jiným soudům na základě dohod, které již platí nebo které budou sjednány.

ČLÁNEK 96.

1. Valné shromáždění nebo Rada bezpečnosti mohou požádat Mezinárodní soudní dvůr, aby dal posudek o kterékoli právní otázce.
2. Jiné orgány Organizace spojených národů a odborné organizace, které k tomu mohou být Valným shromážděním kdykoli zmocněny, mohou rovněž žádat Dvůr o posudek v právních otázkách, které vznikají v oboru jejich činnosti.

KAPITOLA XV. SEKRETARIÁT

ČLÁNEK 97.

Sekretariát se skládá z generálního tajemníka a zaměstnanců, jichž bude Organizace potřebovat. Generálního tajemníka jmenuje Valné shromáždění na doporučení Rady bezpečnosti. Je hlavním správním úředníkem Organizace.

ČLÁNEK 98.

Generální tajemník působí v této funkci na všech schůzích Valného shromáždění, Rady bezpečnosti, Hospodářské a sociální rady a vykonává všechny ostatní úkoly, které mu tyto orgány svěří. Generální tajemník podává Valnému shromáždění výroční zprávu o činnosti Organizace.

ČLÁNEK 99.

Generální tajemník může upozornit Radu bezpečnosti na každou věc, která podle jeho názoru může ohrozit udržení mezinárodního míru a bezpečnosti.

ČLÁNEK 100.

1. Generální tajemník a zaměstnanci, vykonávající své povinnosti, nebudou žádat ani přijímat pokyny od žádné vlády ani od kterékoli jiné moci vně Organizace. Vystříhají se každého jednání, které by se neslučovalo s jejich postavením mezinárodních úředníků odpovědných pouze Organizaci.
2. Každý člen Organizace se zavazuje, že bude dbát výlučně mezinárodní povahy úkolů generálního tajemníka a zaměstnanců a že se nebude snažit, aby na ně při vykonávání jejich úkolů působil.

ČLÁNEK 101.

1. Zaměstnance jmenuje generální tajemník podle předpisů stanovených Valným shromážděním.
2. Vhodní zaměstnanci se natrvalo přidělí Hospodářské a sociální radě, Poručenkové radě a podle potřeby i jiným orgánům Organizace. Tito zaměstnanci tvoří součást sekretariátu.
3. Při přijímání zaměstnanců a stanovení jejich služebních podmínek je třeba se řídit především nutností zajistit co nejvyšší úroveň výkonnosti, znalosti a bezúhonnosti. Je třeba náležitě dbát toho, aby zaměstnanci byli vybíráni na zeměpisné základně co neširší.

KAPITOLA XVI.

RŮZNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 102.

1. Každá smlouva a každá mezinárodní dohoda, uzavřená kterýmkoli členem Organizace spojených národů po tom, kdy tato Charta nabude účinnosti, bude co nejdříve registrována u sekretariátu a bude jím uveřejněna.
2. Žádná strana jakékoli smlouvy nebo mezinárodní dohody, která nebude registrována podle ustanovení odstavce 1 tohoto článku, nemůže se jí dovolávat před žádným orgánem Organizace spojených národů.

ČLÁNEK 103.

V případě rozporu mezi závazky členů Organizace podle této Charty a jejich závazky podle kterékoli jiné mezinárodní dohody, mají přednost závazky podle této Charty.

ČLÁNEK 104.

Organizace spojených národů požívá na území každého svého člena takové právní způsobilosti, jaká je nutná k výkonu jejich funkcí a k uskutečňování jejich cílů.

ČLÁNEK 105.

1. Organizace spojených národů požívá na území každého svého člena takových výsad a imunit, jaké jsou nutné k uskutečňování jejich cílů.
2. Zástupci členů Organizace spojených národů a úředníci Organizace požívají rovněž takových výsad a imunit, jaké jsou nutné k nezávislému výkonu jejich funkcí, které souvisí s činností Organizace.
3. Valné shromáždění může činit doporučení, pokud jde o určení, jak v podrobnostech použít odstavců 1 a 2 tohoto článku, nebo může navrhnout členům Organizace spojených národů úmluvy k tomu cíli.

KAPITOLA XVII.

PŘECHODNÁ OPATŘENÍ BEZPEČNOSTNÍ

ČLÁNEK 106.

Dokud nenabudou účinnosti takové zvláštní dohody, zmíněné v článku 43, které Radě bezpečnosti podle jejího mínění umožní, aby začala plnit své úkoly podle článku 42, strany zúčastněné na Deklaraci čtyř států, podepsané v Moskvě dne 30. října 1943, a Francie se poradí podle odstavce 5 této Deklarace navzájem, a bude-li toho podle okolností třeba, i s jinými členy Organizace spojených národů, o takové společné akci jménem Organizace, jež by byla nutná k udržení mezinárodního míru a bezpečnosti.

ČLÁNEK 107.

Jde-li o akci proti státu, který byl za druhé světové války nepřitelem kteréhokoli signatáře této Charty, nic v této Chartě nečiní takovou akci neoprávněnou, ani jí nebrání, jestliže ji jako důsledek této války podnikly nebo schválily vlády, které mají odpovědnost za takovou akci.

KAPITOLA XVIII.

ZMĚNY

ČLÁNEK 108.

Změny této Charty nabudou účinnosti pro všechny členy Organizace spojených národů, budou-li schváleny hlasy dvou třetin členů Valného shromáždění a ratifikovány dvěma třetinami členů Organizace podle jejich ústavních předpisů, čítajíc v to všechny stálé členy Rady bezpečnosti.

ČLÁNEK 109.

1. Obecná konference členů Organizace spojených národů pro revizi této Charty může se konat v době a místě, které budou určeny hlasy dvou třetin Valného shromáždění a hlasy kterýchkoli devíti členů Rady bezpečnosti. Každý člen Organizace má na konferenci jeden hlas.
2. Jakékoliv pozměnění této Charty, doporučené dvoutřetinovou většinou hlasů konference, nabude účinnosti, bude-li ratifikována dvěma třetinami členů Organizace podle jejich ústavních předpisů, čítajíc v to všechny stálé členy Rady bezpečnosti.
3. Nebude-li se taková konference konat před desátým výročním zasedáním Valného shromáždění, počítáno od té doby, kdy tato Charta nabude účinnosti, bude návrh na svolání takové konference dán na pořad tohoto zasedání Valného shromáždění a konference se bude konat, bude-li tak rozhodnuto většinou hlasů členů Valného shromáždění a hlasy kterýchkoli sedmi členů Rady bezpečnosti.

KAPITOLA XIX.

RATIFIKACE A PODPIS

ČLÁNEK 110.

1. Tato Charta bude ratifikována signatárními státy podle jejich ústavních předpisů.
2. Ratifikační listiny budou uloženy u vlády Spojených států amerických, jež zpraví o každém uložení všechny signatární státy, jakož i generálního tajemníka Organizace, až bude jmenován.
3. Tato Charta nabude účinnosti uložení ratifikačních listin Republiky čínské, Francie, Svazu sovětských socialistických republik, Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, Spojených států amerických a většiny ostatních signatárních států. Poté bude vládou Spojených států amerických sepsán protokol o uložení ratifikačních listin a jeho opisy zaslány všem signatárním státům.

4. Signatární státy této Charty, které ji budou ratifikovat po tom, kdy nabyla účinnosti, stanou se původními členy Organizace spojených národů ode dne, kdy uloží své příslušné ratifikační listiny.

ČLÁNEK 111.

Tato Charta, jejíž čínský, francouzský, ruský, anglický a španělský text jsou stejně autentické, zůstane uložena v archivu vlády Spojených států amerických. Její řádně ověřené opisy zašle tato vláda ostatním signatárním státům.

Na důkaz toho podepsali zástupci vlád Spojených národů tuto Chartu.

Dáno v městě San Franciscu dne dvacátého šestého června roku tisíc devětset čtyřicet pět.